

На 23 декември, 2010 г. в залата на „София- прес“ на ул. „Славянска“ № 29 в София се проведе пресконференция, иницирана от Асоциация на разузнавачите от запаса(АРЗ) и Национална асоциация „Сигурност”(НАС).

Мероприятието беше открито от Горан Симеонов, председател на АРЗ, който представи участниците от двете асоциации, съответно Атанас Кременлиев, Любомир Михайлов от първата и Пламен Кръстев, Чавдар Петров и Тодор Ников от втората.

След представянето беше огласено **Становище**, според което публикуването на последната извадка от досиетата на бившата ДС, разкриваща имената на бившите служители и сътрудници на тези служби, работили в МВНР като посланици и консули поражда сериозна опасност за националната сигурност.

На въпрос на Йоана Димитрова от ТВ + по текста на становището, Горан Йонов поясни, че според обсъжданията, предшествали и послужили за изработването му, се налага

мнението за необходимостта от търсене на „друг тип политическо представителство в бъдеще, което да отговаря на обществените нагласи и искания, а не да се подценява дневния рѳд на същото това общество”.

На въпрос, искащ изясняване на причините, които според бившите служители са в основата на огласяване на тези списъци отговори Тодор Ников.

Според него огласеното становище не е ново, а е последователно отстоявана позиция, излагана още от времето на обсъждане на проекта и приемането на т. н. **Закон за досиетата**, който позволил това.

Това законодателно решение на политическата класа е отворила пътя българското общество да вегетира от скандал към скандал и тихомълком да бъдат подменени традиционни за него ценности.

Ников обърна внимание, че за пръв път от Хитлер насам това се изразява в „предопределяне на принадлежност”- не е важно какво си вършил, а си виновен въобще, че си го вършил. Фашизмът преследвал принадлежащите към еврейската националност, без да се интересува какви хора са те- добри или лоши в своята индивидуалност.

Посредством разделяне и противопоставяне на различни слоеве в обществото се цели преди всичко разширяване на пространство, което да бъде гарантирано за „новите демократи”.

Горан Симеонов поясни, че дори един човек да е имал едно или друго отношение към службите, когато стане посланик той е длъжен да преустанови отношенията си с тях те с него. Едновременно припомни, че по същество няма в историята страна, чиито служби да не използват в и сега дипломацията за прикритие на своята дейност.

Пламен Кръстев от НАС даде примери, с които илюстрира, че и в съвременни условия

някои страни, между които и САЩ централизират и усилват ресурсите на собствените си служби. Според него преди посещението на Клинтън в България са били получени указания в посолството на САЩ да се събира информация, която има разузнавателен характер: определяне на характеристиките и влиянието на националните лидери; ход и развитие на набелязаните реформи; ниво на корупцията и престъпността; развитие на енергетиката; параметри на финансовата стабилност; параметри и аспекти на националната сигурност(армия, полиция, телекомуникации и др.).

Цитирана беше също информация за вероятната съпричастност на посланик Уорлик към разузнавателните служби на САЩ и фондация „Азия”, традиционно свързвана с тях.

На въпрос на Евгени Генчев от НТВ за евентуални грешки, допуснати от МВНР и управлението, Горан Симеонов отговори, че се долавя упражняването върху тях на съчетан вътрешен и външен натиск, усилен от липсата на компетентност.

На въпросът за вината, той отговори, че основни виновници са тези, които са подготвили и приели този закон в сегашния му вид.

Заместник председателят на НАС Чавдар Петров припомни, че НСЗК, преименувана покъсно в НСС, която пък от своя страна преминава в ДАНС последователно са провеждали политика на откритост и търсене на партньорство с чуждите организации и служби, водени от убедеността, че това ще повиши капацитета за общо противопоставяне на съвременните рискове и заплахи.

Като причина за безнаказаното разграждане на службите, уволненията на множество подготвени служители и неправилни кадрови и структурни реформи той очерта липсата на общоприета Национална стратегия.

Върху същото акцентира и Горан Симеонов, който посочи, че такъв подход ще положи основата на единство на българския народ.

Той сподели също, че при посещения в България бившият началник на френското разузнаване **Ив Боне** е гостувал на Асоциацията по тяхна покана и при разменените мнения той е дал особено висока оценка за професионализма на българските специални служби, посочвайки затрудненията, които са предизвиквали те на ръководената от него по онова време служба. Освен всичко, той е признал, че българските служби са се нареждали на второ място по възможности в социалистическия лагер след тези на СССР и ГДР.

Кременлиев припомни, че използването на дипломатическите прикрития, зад които се извършва разузнавателна дейност не е в никакъв случай български патент.

Той припомни, че още през 70- те години САЩ са стартирали мащабна операция с кодово наименование „Ухажване“, по която са били привлечени да работят повече от 300 щатни служители, чиято цел е било осъществяване на дълбоко проникване в обществото и до самия държавен връх на СССР и неговите съюзници.

Естествено, повечето от тях са ползвали за прикритие на същинските си цели и за личната си сигурност прикритието на дипломатическите си представителства.

Само при тази операция, основно от дипломатически позиции, са били разкрити повече от 30 случая, при които мишена на обработка са били български граждани, живеещи, учещи или работещи зад граница(включително дипломати и журналисти).

Като друг момент в противопоставена на службите от времето на Студената война той посочи случая със стрелбата срещу папата през 80- те години на XX в. За да докажат съпричастност на източните служби за сигурност към това деяние, западните им колеги предвиждат 5 млн. долара за всеки, който се съгласи да сътрудничи или свидетелства в тази насока.

За да бъде този натиск възпрян, се наложил мащабен подход по привличане и обучение на работещи зад граница, дипломати.

Така били разкрити и пресечени 37 случая, развивани от западните служби.

По този повод той подчерта, че дълбочината на противостояние и непрекъснат конфликт е имал в известна степен градивна роля. По този повод Кременлиев припомни интервю на Стела Ремингтън от английската МИ- 5, определила времето на Студената война като благоприятно за развитие на нивото и качеството на работа на специалните служби от двете страни на бариерата.

Казаното от него беше подкрепено с някои примери от дейността и успехите на Научно-техническото разузнаване(НТР), споделени от Л. Михайлов.

Последваха въпроси от присъстващ в залата(вероятно журналист на свободна практика):

- Защо Цветан Цветанов, министър на МВР и вицепремиер, който също е получил първото си назначение в МВР- ДС сега нито е в списъците, които се публикуват, нито се поставя въпрос за неговото отстраняване от длъжност?;

- Същото е съотносимо и за сегашният директор на Агенция „Митници” Ваньо Танов, за който бяха огласени данни, че е бил сътрудник на ДС още преди да постъпи на работа в МВР;

- Защо не се казва чии досиета продължават да бъдат тайна?;

- Кои още дипломати са свързани с бившите служби и вярно ли е, че оглавяващият постоянното представителство на България в Брюксел Бойко Коцев също е бил сътрудник или служител от онези служби?

Горан Симеонов отговори уклончиво на въпросите, като посочи, че ако се намерят случаи, при които дела на дипломати не са били предадени на Комисията, това би

открило допълнителни въпроси и съмнения кое и по какви причини е унищожено, скрито или не предадено.

Същата оценка беше одобрена и от колегите му.

НААФ

Собствена информация